

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 8 listopada 2007 r. (sprawa nr R 1656/2006-1);
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: trójwymiarowy znak towarowy w kształcie flakonu perfum dla towarów z klasy 3 (zgłoszenie nr 4 995 361).

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia.

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾, jako że zgłoszony znak towarowy posiada odróżniający charakter.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994 r. L 11, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 13 grudnia 2007 r. w sprawie F-73/06 Van Neyghem przeciwko Komisji, wniesione w dniu 26 lutego 2008 r. przez Krisa Van Neyghem

(Sprawa T-105/08 P)

(2008/C 107/66)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Kris Van Neyghem (Vissenken Belgia) (przedstawiciele: S. Rodrigues i C. Bernard-Glanz, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uznanie odwołania za dopuszczalne,
- uchylenie wyroku drugiej izby Sądu ds. Służby Publicznej z dnia 13 grudnia 2007 r. w sprawie F-73/06,
- uznanie za uzasadnione żądania stwierdzenia nieważności i żądania odszkodowania przedstawionych przez wnoszącego odwołanie przed Sądem ds. Służby Publicznej,

- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

K. Van Neyghem wnosi w odwołaniu o uchylenie wyroku Sądu ds. Służby Publicznej oddalającego jego skargę, w której wnosił po pierwsze o stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursu otwartego EPSO/A/19/04 o niedopuszczeniu go do egzaminu ustnego w tym konkursie, a po drugie o zasądzenie odszkodowania i zadośćuczynienia celem naprawienia poniesionej w jego opinii szkody i doznanej krzywdy.

Na poparcie odwołania wnoszący je podnosi zarzut przeinaczenia dowodu przedstawionego Sądowi, a konkretnie kopii pracy pisemnej.

Ponadto podnosi zarzut błędu w uzasadnieniu, jaki miał popełnić Sąd w odniesieniu do braku oczywistego błędu w ocenie ze strony przewodniczącego komisji w zakresie porównania noty przyznanej skarżącemu i dosłownej oceny zawartej w formularzu.

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2008 r. — CPEM przeciwko Komisji

(Sprawa T-106/08)

(2008/C 107/67)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Centre de promotion de l'emploi par la micro-entreprise (ośrodek promocji zatrudnienia poprzez mikroprzedsiębiorstwa, CPEM) (Marsylia, Francja) (przedstawiciel: C. Bonnefoi, avocat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- unieważnienie noty debetowej;
- uznanie prawa do odszkodowania za naruszenie publicznego wizerunku organizacji realizującej zadania z zakresu interesu publicznego (w wysokości 100 000 EUR);
- zasądzenie kosztów adwokackich oraz kosztów koniecznej pomocy prawnej, których poniesienie zostanie wykazane w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze strona skarżąca domaga się stwierdzenia nieważności decyzji Komisji zawartej w notcie debetowej nr 3240912189 z dnia 17 grudnia 2007 r. dotyczącej decyzji Komisji nr C (2007) 4645 z dnia 4 października 2007 r., znoszącej skutek sprawozdania OLAF, pomoc przyznaną z Europejskiego Funduszu Społecznego na finansowanie w formie ogólnej dotacji projektu pilotażowego realizowanego przez stronę skarżącą⁽¹⁾, której stwierdzenia nieważności domaga się strona skarżąca w ramach sprawy T-444/07 CPME przeciwko Komisji⁽²⁾.

W uzasadnieniu swojej skargi strona skarżąca podnosi przede wszystkim, że Komisja dopuściła się błędu, co do prawa oraz nadużycia władzy, ponieważ zaskarżona nota debetowa nie była skierowana do rzeczywistego dłużnika. Powołując się na art. 135 rozporządzenia finansowego nr 1605/2002⁽³⁾, utrzymuje ona, że adresatem noty debetowej powinien być podmiot ponoszący odpowiedzialność finansową w ramach rozpatrywanego projektu, który rzeczywiście pobierał subwencje ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego.

Ponadto, strona skarżąca utrzymuje, że poprzez skierowanie do niej noty debetowej naruszono jej wizerunek i wiarygodność wobec partnerów finansowych, zważywszy na zadania z zakresu interesu publicznego, jakie realizuje.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji nr C (1999) 2645 z dnia 17 sierpnia 1999 r., zmieniona decyzją nr C(2001)2144 z dnia 18 września 2001 r.

⁽²⁾ Dz.U. 2008, C 37, str. 29.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 29 lutego 2008 r. — Hiszpania przeciwko Komisji**(Sprawa T-113/08)**

(2008/C 107/68)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: M. Muñoz Pérez)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2008/68/WE z dnia 20 grudnia 2007 r. wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) w części będącej przedmiotem skargi oraz,
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na mocy zaskarżonej decyzji z finansowania wspólnotowego zostały wyłączone niektóre korekty finansowe, pośród których, objęte niniejszą skargą znajdują się pomoc w zakresie produkcji oliwy z oliwek za lata gospodarcze 1998/1999, 1999/2000 i 1999/2001 o łącznej wysokości EUR 183 965 185,54 oraz płatności bezpośrednie w ramach pomocy na obszary upraw roślin uprawnych, wnioskowane w latach 2003 i 2004 o łącznej kwocie EUR 16 591 528,35

W szczególności skarga odnosi się do korekt finansowych zastosowanych w odniesieniu do pomocy do produkcji oliwy z oliwek skutkujących wyłączeniem części produkcji z roku gospodarczego 1999/2000 w Andaluzji oraz zastosowanych w stosunku do pomocy na obszary upraw roślinnych wnioskowanej w latach 2003 i 2004.

Na poparcie skargi skarżący powołuje się na:

- w odniesieniu do produkcji oliwy z oliwek:
  - naruszenie art. 8 rozporządzenia nr 1663/95⁽¹⁾ w zakresie w jakim działania korygujące nie były oparte na obserwacjach Komisji w zakresie oceny wyników dochodzenia lecz były ekstrapolacją wyników innych dochodzeń;
  - naruszenia art. 2 i 3 rozporządzenia nr 729/70⁽²⁾ w zakresie art. 2 rozporządzenia nr 1258/1999⁽³⁾ w zakresie w jakim zakazana decyzja stosuje je w nieodpowiednich okolicznościach, zważywszy fakt, że teoretycznie nieprawidłowości, na których opiera się Komisja uzasadniając działania korygujące są niedostateczne;
  - niedochowanie ustanowionego na mocy art. 7 ust. 4 rozporządzenia 1258/99, terminu dwudziestu czterech miesięcy poprzedzających notyfikację na piśmie wyników kontroli;
- w odniesieniu do pomocy na obszary upraw roślin uprawnych:
  - naruszenie procedury ustanowionej w art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 1663/95, ponieważ dokument, którym dokonano notyfikacji państwu członkowskiemu wyników kontroli, nie formułował uzasadnienia zastosowania korekty finansowej, lub posiłkowo niedochowanie terminu dwudziestu czterech miesięcy ustanowionego mocą art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 1258/1999;